

הם לפנים מדר' הקליפות (מק"מ) **היא מתרחַלְכָת** בין החיות וננה **לאש** שהוא נאמר על השבינה שהיא מוחה אותם וננה לאש דהינו שנוגה היא לפנים מה אש כי האש היא קליפה השלישית ונוגה היא קליפה הרביעית (מק"מ) **ומן דהאש יוציא ברק** שהוא הבחת אור הקדושה היוצא ומתגלה מtower האש (מק"מ) **וآخر האש קול דממה דקה**. שהוא המלכות שהיא לפנים מן האש **קול דא**, **קול בתראה**, והקול זה הוא הקול האחרון של הספירה האחרונה שהוא המלכות (מק"מ) **דהיא דממה דלה מלה פרטא אלא היא דממה מגרא**. שהוא נקראת דממה בגל שאין לה משל עצמה שום דבר פרט אלא היא דוממת ושותקת מצד עצמה (מק"מ) **ובך מתרבנשי עלה**, שהוא **אשתמע בכלהו עליון**, ובאשר מתכנסים אצל הספירות של ז"א הנקרא קול היא נשמעת בכל העולמות בי"ע ומשפיעת בהם שפע מזונות וחיותם **ובכה מזודען מגה**. וכולם מודעושים ממנה לפי שאין קיימם לתחומים אלא ע"ה השפעתה ובידה לבטלם או להשפיע להם (רמ"ק) **דממה דקה אמי היא דקה**. **בגין** (ס"א דאייה) (**דאיתיא**) **יעירא מבלה**. ומש"ב דממה דקה שوال למה היא נקראת דקה ומשיב מושם שהמלכות היא הספירה הקטנה והדקה מכל שאר הספירות (רמ"ק).

ash tamid tokd ul hmoab vohi ash hagvora shel yitzak

רביה חייא אמר אש תמיד תוקד על המזבח והוא אש הגבורה של יצחק תבבה דא אשו דיצחק. וזה אש הגבורה של ז"א שנקרו יצחק,

הנשכנת אל המלכות שנקראת מזבח (מק"מ) **דְּבַתִּיב**, (בראשית כב) **הָגָה הַאֲשָׁר וְהַעֲצִים**, שכתו בפסוק הנה האש והעצים ומלה האש היא רומזות אל מدة הגבורה והיינו אש תמיד, **דָקֵי יִמְאָתֶדְרִיר**. שהיא האש תמיד שבמזבח שהוא המלכות היה בוערת תמיד מכח הגבורה העלונה שננשכנת אליה (רמ"ק) **וְהַעֲצִים אֲלֵין עֲצִים דְאַבְרָהָם**, ומלה והעצים פירושו אלו העצים של אברהם שהעצים הם השפעות החסדים שבאים למלכות מצד החסד שהוא כנגד אברהם (מק"מ) **דְּבַתִּיב וּבָעָר עַלְיָה הַפְּהָן עֲצִים בְּבָקָר בְּבָקָר**. שהוא כדי להמשיך את החסדים שמתעווררים בבוקר שאז הוא זמן שליטה החסד (רמ"ק).

הגבורות מקיפות את המלכות מכל צדדיה והכחן מצד החסד מקיף את המזבח
למתוך את הגבורות

תְּגַנֵּן, מֵאָשָׁא דִיְצָחָק נְגִיד וּמְטֵי לְהָאִי מַזְבָּחָה, וכן למדרנו שימוש
הגבורה של יצחק נמשך גבורה ומגיע למלכות שנקראת מזבח **וְגַפְיק גּוֹמֶרֶא חָד לְסֻטָּר מִזְרָח**, ויוצאת גחלת אחת לצד מזרח **וְגּוֹמֶרֶא חָד לְסֻטָּר מַעַרְבָּן**,
וגחלת אחת לצד מערב **וְגּוֹמֶרֶא חָד לְסֻטָּר דָרֹום**, וଘלת אחת לצד דרום
לְדָ' זָווִיָּין דְמִדְבָּחָא, והם מקיפים את ד' הזויות של המזבח והיינו שהగבורות
מקיפות את המלכות מכל צדדיה פנים ואחור וימין ושמאל (מק"מ) **וּבְהָנָא אָסָחר לְהָלָד' זָווִיָּין**. והכחן שהוא מצד החסד הוא מקיף את המזבח שהוא סוד המלכות
מכל העדרים שלו בכדי למתוך את הגבורות של המלכות ע"י החסדים שלו.

במובהח יש כבש אחד שכולל יסוד ומלכות

במדבחא (ס"א בمزוח) **אית בבש חד, בדרגין ידיין.** במובהח יש כבש אחד שהוא במדרגות והסתירות הידועות שהם יסוד ומלכות (מק"מ) **ודרגא תחתה, מטי ונחית לתהומא עלאה, מגו שית חד.** והדרגה התחתונה של המלכות שהוא היסוד שלו הוא יורד ומגיע עד התהום העליון שהוא עולם הבריאה (מק"מ) והשפע יורד מתרך נקב אחד שם השבילים שביסודה (מק"מ) **ובשעת דאיין גומרין מטו לד' זוויאן,** ובשעה שאוותם הגחלים שהם יוצאים מהגבורה מגיעים לד' זוויאן של המובהח **חד זיקא אתער ונחית לההוא תהומא עלאה.** מתעורר מהמלכות ניצוץ אחד של אש ודין יורד מהמלכות אל עולם הבריאה שנקרה תהום העליון (מק"מ).

בעולם הבריאה הרופאים אומרים בקול נдол קדוש ומלכים אומרים קדוש בקול נעים

ובההוא אחר, אית חילין דאמרי קדוש, בקהל רב עלאה [ל]. ובאותו מקום של עולם הבריאה יש מלאכים רבים

אור הרשב"י

מצירין השם לאחר שתי תיבות שמע ישראל ה' ומלכי שרת אחר שלש תיבות קדוש קדוש קדוש ה' צבאות ואין מלכי שרת אמורים שירה למלחה עד ישישראל אמורים למטה שנאמר ברן יחר כוכבי בוקר ואחר' ב' ווריעו כל בני אללהם ע"ב. הנה ביארו כי

[ל] ובענין זה כתוב בספר גבורות ה' בפרק סח שישורת الملכים היא פעם אחת ביום ואמרי לה פעם אחת בשבועו ואמרי לה פעם אחת בשנה ואמרי לה פעם אחת ביום ואמרי לה פעם אחת לעולם, וישראל אמורים שירה בכל יום ובכל עת ובכל שעה שירצו וישראל

הנקראים שרפים שאומרים קדוש בקול גדול ועליוון שהם אותם שמצוד הת"ת ולכון אומרים בקול רם כי הת"ת אמציעי ורם (רמ"ק) **וּמְסֻטָּרָא אַחֲרָא אַמְּרִי קָדוֹשׁ,** בכל געימונטה על לאה. ומצד אחר בעולם הבראיה יש מלאכים שאומרים קדוש בקול נעימות עליהם שם אותם שמצוד החסד ולכון אומרים בקול נעים מצד החסד שנקרה קול נעים כמו"ב נעימות בימינך (רמ"ק) **וּמְסֻטָּרָא אַחֲרָא, חַיִילֵין** **אַחֲרָגִין דָּמְרִי קָדוֹשׁ.** ומצד אחר חיילים אחרים אומרים קדוש והם אותם שבشمאל שאומרים קדוש סתום (רמ"ק) **וּבָן לְד' זָוִוִיֵּין.** וכבר בכלל ד' זוויות של עולם הבראיה לרבות את צד מערב שהוא מצד המלכות (רמ"ק) **שִׁית מָהָא אַלְפָ רְבָזָן חַיִילֵין בְּכָל זָוִוִיא אַשְׁתַּבָּח,** ויש שיש מאות אלף ריבוא חיילים בכל אחת מד' זוויות של עולם הבראיה **וּעַלְיִהוּ חַד מִמְנָא,** ועליהם עומד מונה אחד **וּבָלְהֹו מְתַל בְּשֵׁי אַפּוֹדָא,** וכולם מלובשים באפוד שהוא לבוש מצד חמלכות (מק"מ) **וּקְיִימִי לְסֻדָּרָא פּוֹלְחָנָא דְמַדְבָּחָא לְקָבֵל**

אור הרשב"י

מלאכים אומרים שירה בכל יום ויש בכל שבוע ויש בכל שנה ויש לעולם מפני מה שמסודר מאתם, שיש מסודר מאתם דבר מה בכל يوم ויש בכל שבוע וכו'. אבל ישראל אין חלק כלל כי הם אומה יחידה שלא תמצא עוד במתה, שאם אתה מוצא במתה היהת האומה הזאת חלק ולא היו אומרים שירה בתמידות, אבל עתה שהיא יהירה היא הכל שבלמי שהוא היחיד הוא הכל ולפיכך השירה מן ישראל בתמידות ואין השירה בחלק ודבר זה מבואר.

המלאכים מפני שהם כתות מחולקים מתחלפים לפיה שהם כתות פרטיטים כמו שאמרו מכאל מונה על מים ונגידיאל מונה על אש, ואם בן תמצא חילוק ביןיהם מה שמסודר מן כל אחד ואחד, ובכל הדברים תמצא שעה וממן בפני עצמו מחולק מן השני, כי יש וממן מיוחד לכך המים ויש וממן מיוחד לכך האש וכן בן כל דבר ודבר יש וממן מיוחד, ושירות המלאכים כאשר הם פועלים מה שהוא מסודר מאתם או מציאות שלהם מורה על הפעול והמסדר מאותם, ולפיכך יש